

Beszámoló

Rövid volt ez az év. Legalábbis 11 hónap távlatából ilyesfajta konklúziók járnak a fejemben. Sok mindent lehetett volna és sok mindent szerettem volna még belepréselni ez elmúlt esztendőbe, illetve többször kívántam, hogy bárcsak 48 órából állna egyetlen egy nap. Szóval, még közel sem vagyok kész. Haladtam az úton és legjobb tudásomhoz mérten próbáltam a legtöbbet nyújtani.

Volt tehát a műsorvezetés. Televíziós szerkesztőként igyekeztem ott lenni, jelen lenni minden fontosabb kulturális megmozduláson Erdélyben. Megpróbáltam képekben megragadni és műsört faragni mindabból, amit nap, mint nap megéltek és tapasztaltak a hazai magyar kultúrafogyasztók. Voltunk a Szent György Napokon, az Electric Castle Fesztiválon, a Gyergyói Nyári Kulturális Fesztiválon, a Tiffszeredán, a Kolozsvári Magyar Napokon, a Vásárhelyi Forgatagon, a sepsiszentgyörgyi PulzArt Kortárs Összművészeti Fesztiválon, az AlterNative Nemzetközi Rövidfilm Fesztiválon, a 20. Marosvásárhelyi Nemzetközi Könyvvásáron, a kolozsvári Interferenciák Nemzetközi Színházi Fesztiválon és legutóbb az ugyancsak sepsiszentgyörgyi Reflex 3. Nemzetközi Színházi Fesztiválon is.

Készítettünk műsort az 1848-as forradalom és szabadságharcra kapcsolatos alkotásokról, a Magyar Kultúra Napjáról, a szerelem és a művészet, illetve a társadalmi krízishelyzetek és az alkotás kapcsolatáról, a hazai művészetkritikáról és kritikusokról is. Kötő Józseftől búcsúztunk egy emlékműsorban, kerekasztal-beszélgetést tartottunk a 2015-ös kulturális események kapcsán, illetve egy több hetes nyári sorozatot is szerveztünk, ahol a hazai művész táborokba látogattunk el (a Projekt 42 és az Osonó színésztáborába, a Nyárádszentsimoni Művésztelepre, a 16. Marosvásárhelyi Népzene és Néptánc Táborba, a Filmtett Alkotótáborába, illetve Bordás Attila kortárs tánc-táborába is.) Szót ejtettünk a kortárs képzőművészetről, a Múzeumok Éjszakájáról, a Gyermeknapról, az erdélyi kultúrkocsmákról, fotóművészetről és bábszínházokról, a hazai magyar színházak évadjairól és az alternatív színházi társulásokról, sőt a hazai dokumentumfilmek és rövidfilmek helyzetéről is. Beszéltünk a nyári kulturális eseményekről, a hivatásos néptáncgyűtesekről, a kortárs képzőművészetről és a zenés színházi műfajokról, a művészeti felsőoktatásról, a 25 éves Látó szépirodalmi folyóiratról és az ugyancsak negyed évszázados Helikonról is.

Sok minden történ, sok mindenről szó volt, de mégsem elegendő. Szerencsénkre nagyon is színes az erdélyi kultúrpaletta, így nem panaszkodom. Sőt. Az Alkotói Ösztöndíjnak köszönhetően ugyanis sok szempontból könnyebb volt a dolgunk. Tagadhatatlan, hogy egy-egy kiszállás igencsak nagy költséggel jár, így sokszor jól jött a havi támogatás. Arról nem is beszélve, hogy a szerkesztés és műsorvezetés mellett, a vágáshoz szükséges technikai felszerelés beszerzésében is hatalmas segítség volt az ösztöndíj. Így végre sikerült saját – vágásra, képszerkesztésre és utómunkákra is alkalmas – laptopot vennem, mindenféle tartozékokkal, be tudtam szerezni többek között egy rendes képernyőt és egy minőségi diktafont is, a Sennheiser fülesről nem is beszélve. És most csak néhányat említek azok az eszközök közül, amelyek – mondanom sem kell – nagyban megkönnyítették a minőségi munkát, és amelyeket valószínűleg csak nagyon későre és elég lassan tudtam volna beszerezni az Alkotói Ösztöndíj nélkül. Úgyhogy köszönöm. Köszönöm szépen.

